

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE :

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	△	P. Dulfu
G. Coșbuc		V. S. Moga
G-I P.V. Năsturel		N. Nicolaescu
Gh. Adamescu		Gr. Teodossiu
I. Otescu	▽	C. C. Pop. Tașcă.

M. Gruber
AUC.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezii de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Către locuitorii satelor. — În numele M. S. Regelui. . . — Către toți encernicii preoți și către toți învățătorii din comunele rurale. — O circulară a băncilor populare. — *A.*, Românii din Turcia. — *Dr. Lux*, Oprirea opiuului în China. — *Nicolaescu și Stoinescu*, Curățirea stupilor și alte lucrări asemenea. — *O. Boiu*, Agricultură în California (sfârșit). — *V. S. Moga*, Cronica agricolă, economică și comercială. — Activitatea societății Gheorghe Lazăr din Bușteni. — Bisericele din Brăila. — De pe Domeniile Coroanei. — Cronica săptămânii. — Din zicătorile poporului. — Cărți primite la redacție. — Ce face alcooolul? — Biblioteci populare. — Informațiuni. — Mulțumiri.

Staturi practice: Pentru cei cari îngrijesc păsările.

Ilustrațiuni: Dimitrie Cazacovici. — Biserica Sf. Arhangheli din Brăila.

Către locuitorii satelor.

Trecem prin zile nespuse de grele. În câteva ținuturi, parte din locuitorii satelor s'au răsvrătit în potrivea legilor țării. Ei au uitat că nu poate să fie Stat temeinic așezat, dacă cetățenii de orice stare și cu orice ocupațiune nu ascultă de legi.

Purtarea aceasta nu se potrivește cu numele bun ce Românul își făcuse și nici cu obiceiurile noastre. Toată lumea se deprinsese să vadă în regatul României sentinela civilizației la gurile Dunării.

Sătenii răsculați trebuie să înțeleagă ei singuri că numai într'un stat cu bună întocmire înlăuntru și respectat în afară, drepturile câștigate de ei se pot păstra neatinse, iar starea lor se poate îmbunătăți din ce în ce.

Să nu uitate că niște turburări grozave ca acestea vor aduce nu numai sărăcirea unora — cum cred

ei —, ci sărăcirea generală a țării, că din această sărăcie vor suferi ei mai groaznic decât toți. În organizarea de azi a statelor, toate păturile sociale, toate interesele felurite, toate chipurile de muncă și de producțiune, toate acestea se țin strâns legate unele de altele și o sdrobire într'o parte aduce o turburare în întregul organism al statului.

Acum mai puțin ca oricând se putea aștepta cinevă la o ridicare a sătenilor. Acum toți oamenii cugetători din țară n'aveau altă preocupare mai însemnată de cât să cerceteze starea populației rurale și să caute mijloacele cele mai priincioase pentru a o îmbunătăți.

Cade în sarcina preoților și a învățătorilor și în genere a tuturor celor cari iubesc pe țărani să le spună și să le lămurească toate acestea

Lucrul trebuie făcut fără cea mai mică întârziere, căci, din nenorocire, afară de țărani ridicăți pentru a cere îmbunătățirea stării lor economice, s'au format în unele județe cete numeroase de rău-făcători, cari au dus focul și jaful din sat în sat și chiar în orașe. Aceștia sunt adevărați dușmani ai țărănilor. În furia lor, nu țin socoteală de nimic și prăpădesc chiar locuințele sătenilor, frații lor de muncă și de nevoi.

Datoria noastră, ca și a preoților și a învățătorilor, este să spunem sătenilor să nu asculte de îndemnurile lor criminale. Să se liniștească cât mai neîntârziat, căci guvernul va lua îndată măsuri spre binele lor. Cele mai grabnice din aceste măsuri se pot citi în proclamațiunea dată de ministrii țării în numele Majestății Sale Regelui, pe care o publicăm mai la vale.

Numai cu liniștirea lucrurilor, Europa va urmă să aibă aceeaș bună părere despre blândeța și buna chibzuință a poporului român.

Să ținem încă socoteală că aceste răsvrătiri se întâmplă după patruzeci de ani de domnie glorioasă a Regelui Carol, a cărui inimă iubitoare pentru popor sângeră de durere, căci el pe proprietățile Sale și ale Coroanei a căutat neîncetat a face sacrificii

pentru propășirea intelectuală și economică a muncitorului dela țară. Nu se cădea să i se amărăscă aceste minute solemne în care se sărbătoria o mare perioadă de dezvoltare a statului nostru.

E de obște cunoscut că prin foc și pradă nu se poate ajunge la o îmbunătățire — sau și dacă se dobândește ceva după trecerea lor, cu ce preț? Cu prețul averilor, cu prețul liniștei generale, cu preț de vieți, într'o vorbă cu ruina țării.

Și nu credem că poate fi un Român adevărat care să dorească ruina patriei sale!

Comitetul „Albinei“.

In numele M. S. REGELUI,

Chemati la guvern în împrejurările cele mai grele, cerem concursul călduros și patriotic al tuturor, pentru restabilirea liniștei, siguranței și păcii obștești.

Spre a îndestulă cereri drepte și legitime, M. S. Regele a încuviințat a se luă de îndată următoarele măsuri:

Să se desființeze taxa de 5 lei a legii pentru asigurarea în contra lipsei de porumb provenită din secetă.

Să se desființeze cu totul taxa Statului pe decaltru de vin, percepându-se numai aceea pentru fondul comunal.

Pentru perceperea impozitului fonciar asupra proprietății mici fărănești, venitul pământului să fie socotit întocmai ca acel al proprietăților mari.

Proprietățile Statului, precum și ale așezămintelor publice de binefacere și de cultură națională, să fie căutate în regie, sau arendate deadreptul la țărani.

Să se ia măsurile cele mai temeinice pentru a întări băncile populare, ca ele să poată ajuta pe țărani în arendări de moșii.

Măsurarea dreaptă a pământurilor date în învoeli și răfuirea cinstită a socotelilor agricole vor fi supravegiate, pedepsindu-se cu cea mai mare asprime măsurările și răfuielile false.

Se va pregăti o lege pentru ușurarea învoelilor agricole.

Pământurile de cultură date în bani se vor plăti în bani. Invoelile de munci agricole vor arăta felul și câtimea acestor munci, iar plățile se vor răfui după prețurile obișnuite din timpul când munca se face. Munca agricolă cu care se îndatorează un cap de familie nu va întrece puterea acesteia. Pentru banii dați înainte pe muncă sau pentru rămășiți de munci plătite nu se va luă o dobândă mai

mult de 10 la sută pe an; dobânda nu se va schimba într-o reducere a prețurilor învoelilor. Nu se va îngădui ca în învoelile agricole să se pună sarcine «pe nume», ci sarcinele vor trebui totdeauna să fie proporționate cu numărul de pogoane date fiecărui locuitor în învoeală.

Pe moșiile arendate țăraniilor vor plăti pământurile închiriate lor cu un spor de cel mult o treime peste valoarea acestor locuri după contractul de arendare.

Se va pregăti o lege pentru ca nici un arendaș să nu poată fi în arendă mai mult de două moșii, cuprinzând împreună o întindere de 4.000 hectare, fie arendarea directă sau indirectă, sub orice formă ar fi, fie prin rude, slujbași, sau persoane interpuse.

Se va pregăti o lege prin care se înființează dregătorii administrative, care să reguleze și să garanteze aplicarea legilor și regulamentelor privitoare la învoelile agricole.

Se va pregăti o lege pentru înființarea Casei rurale, spre a înlesni țăranilor luarea în arendă și cumpărarea de proprietăți.

Acestea sunt dorințele M. S. Regelui și ale guvernului Său.

În aceste zile de grea suferință obștească, rugăm pe toți Românii, de orice treaptă și condițiune socială, să dea guvernului tot ajutorul ce este în putința lor pentru readucerea liniștei și buneii rânducii întemeiate pe dreptate.

Trebuie să intrăm în noul an agricol cu încredere în viitor și cu muncă pașnică și spornică. Neorânduelile nu pot trage după sine decât foamete și sărăcie.

Guvernul își va da toate silințele pentru ca legile să fie aplicate cu sfințenie și pentru ca nedreptatea și apăsarea să fie înlăturate; dar guvernul este totdeauna hotărît a înfrâna cu energie neorânduelile și a pedepsi cu asprime pe cei cari ar căuta să se folosească de prădăciuni.

București, în 12 Martie 1907.

D. A. Sturza, președintele consiliului de miniștri, ministru de externe și ad interim le războiu.

Spiru Haret, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice.

Ion I. C. Brătianu, ministru de interne.

Emil Costinescu, ministru de finanțe.

Anton Carp, ministru agriculturii, comerțului, domeniilor și industriei.

Toma Stelian, ministrul justiției.

Vasile G. Morțun, ministrul lucrărilor publice.

Către toți cucernicii preoți și către toți învățătorii din comunele rurale.

*Cucernice Părinte,
Domnule Învățător,*

Mare și grea nenorocire a căzut peste noi. A voit sfântul Dumnezeu să ne încerce ori să ne pedepsească pentru păcatele noastre, și ne-a dat să vedem ceea ce părinții noștri nu văzuseră niciodată în țara noastră cea blândă.

Să ne plecăm capetele și să primim cu supunere voia lui cea înaltă. Dar tot voia lui este ca noi să ne facem datoria noastră de creștini. Și această datorie este de a potoli pe cei turburați, de a împacă pe frați și de a aduce pacea și liniștea printre oameni.

Datoria aceasta o aveți cu deosebire voi, păstori ai turmei lui Christos, și voi, învățători ai neamului; căci frații noștri săteni numai dela voi pot auzi cuvântul cel bun, numai de la voi pot primi lumina cea adevărată.

Faceți să înceteze lupta între frați. Faceți-i să înțeleagă că cu foc și cu arme nu se poate îndreptă țara, ci, din contră, i se pregătește peirea. Vrășmașii țării sunt mulți și puternici, și ei atâta așteaptă, să ne dușmănim noi unii cu alții, pentru ca să ne stăpânească și să ne pună pe grumaz un jug mult mai greu decât al suferințelor noastre de astăzi, și pe care nimeni nu-l va mai putea apoi ridică niciodată.

Vrăjmași ai țerii sunt aceia cari au venit pe ascuns să sufle zizania între noi, ca să nu ne putem înțelege la nevoile noastre. Deschideți mintea sătenilor, și faceți-i să înțeleagă că nu trebuie să asculte de șoaptele ticăloșilor cari îi îndeamnă la rău, și după ce au adus jalea și ruina, se fac nevăzuți ca duhurile iadului.

Au sătenii nevoi mari, fără îndoială, și nimeni din noi nu le tăgăduște. Dar iată că glasul lor s'a auzit, și vine îndreptarea. Maiestatea Sa Regele, înțeleptul nostru stăpânitor, ne-a chemat la cărma țării pe noi și ne-a poruncit ce trebuie să facem, pentru ca să alinăm durerile poporului.

Și noi am luat măsuri ca de îndată să se ușureze dările pentru săteni

și să li se ușureze mult învoelile pentru muncă.

și să se facă judecători cari să le judece păsurile și să le dea dreptate

și ca nimeni să nu mai poată ține în arendă mai mult de două moșii

și să se ajute băncile sătești, ca să se desființeze camăta

și să se ajute sătenii când vor găsi pământ de cumpărat sau de luat în arendă;

iar moșiile Statului și ale așezămintelor publice să nu se mai dea cu arendă la alții, ci să fie căutate numai de Stat sau de așezămintele acelea, muncindu-le cu sătenii, ori să fie arendate chiar la săteni.

Și mai sunt și alte îmbunătățiri pe care le vom face, și cari se spun mai pe larg în manifestul pe care l-am dat către săteni, în numele Maiestății Sale Regelui.

Trebue acum ca voi, preoți și învățători, să umblați din om în om, și să le arătați acestea, și să le lămuriți ce însemnează lucrurile pe cari le-am scris noi în manifestul nostru. Trebue să-i faceți să înțeleagă că îmbunătățirile ce li se fac sunt așa de mari, că poate mulți din ei nici nu îndrăsneau să nădăjduască de a le vedea împlinite. Spuneți-le că cuvântul Maiestății Sale Regelui este sfânt, și că și noi, sfetnicii lui, suntem oameni bătrâni, cari nu ne-am călcat niciodată cuvântul; și dovedă este că până acum nu le-am făgăduit lucruri mari, pentru că știam că nu le puteam face; dar acum făgăduim, pentru că știm că putem să ne ținem de cuvânt.

Voi, preoții, trageți clopotele dela biserică, îmbrăcați-vă în sfintele vestminte, luați în mână crucea și evanghelia, ca să se adune poporul; și vorbiți-i și voi, și învățătorii, și faceți să intre pacea și dragostea între oameni, și să piară duhul cel rău dintre ei. Aceasta este chemarea voastră, și mai mare răspundere veți avea înaintea lui Dumnezeu și oamenilor dacă nu o veți împlini.

Veți ști, cucernici preoți, că pentru toate cele pe cari vi le scriu aci, am primit toată aprobarea și dela I. Prea Sfințitii Mitropoliți și Episcopi ai Sfintei noastre biserici.

Ministrul Cultelor și al Instrucțiunii Publice,

Spiru C. Haret.

Noi, Chiriarchii Sfintei Noastre Biserici Autocefale Ortodoxe Române, vă poftim cu tot dinadinsul, cucernici preoți, ca să citiți și să împliniți cu sfințenie sfaturile de mai sus.

† Iosif, Mitropolit Primat al României.

† Partenie, Mitropolitul Moldovei și Sucevei.

† Atanasie, Episcop al Râmnicului Noului Severin.

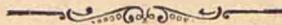
† Gherasim, Episcop al Romanului.

† Dionisie, Episcop al Buzăului.

† Conon, Episcop al Hușilor.

† Gherasim, Episcop al Argeșului.

† Pimen, Episcop al Dunării de jos.

O circulară a băncilor populare

Consiliul de administrație al Casei centrale a băncilor populare și cooperativelor sătești a trimis următoarea circulară către președinții băncilor populare din țară :

Domnule președinte,

Este vie încă în mintea d-v. amintirea sfaturilor pașnice ce prin congresele, circularile și prin personalul ei de control, casa centrală v'a dat de aproape patru ani de zile.

Știți că întotdeauna v'am sfătuit să învățați pe săteni să caute îmbunătățirea soartei lor în muncă și economie.

Știți de asemenea că întotdeauna și pretutindeni v'am spus că violența este calea cea mai rea pentru a ajunge la desrobirea economică și că numai prin liniște și prin respectarea ordinii publice, băncile vor putea să propășească și să dea roadele ce țara așteaptă de la dânsule.

Față de răscoalele ce au izbucnit în nordul Moldovei, facem apel la d-v. ca să puneți în practică sfaturile pe cari neîncetat vi le am dat.

Credem că numai propovăduind să fie liniștiți și să se abțină dela acte de răsvrătire, Băncile vor putea să se arate demne de încrederea ce lumea a pus într'insele și demne de direcțiunea ce le-a dat-o Casa lor centrală.

Iată de ce contăm pe d-v. că prin autoritatea ce aveți, prin prestigiul ce Băncile exercită în comune să îndemnați pe locuitori la liniște, să le explicați cum prin asemenea mijloace îngreunează soarta lor și amenință viitorul însuși al Băncilor.

În deosebi, ne adresăm vouă învățători și preoți, cari prin munca voastră ați întemeiat și condus până aci Băncile Populare și vă îndemnăm ca în aceste momente grele să vă arătați demni de sarcina ce vi s'a încredințat, dând pretutindeni pilda cea mai bună, răspândind în tot locul pacea și ordinea.

Să știți că în puterea voastră stă să dovediți tuturor că Băncile populare sunt în satele noastre focare de lumină, care în vremuri grele știu să lumineze pe cei ce apucă pe căi greșite și să-i readucă pe calea cea dreaptă.

Casa centrală v'a dat destule dovezi de părinteasca ei îngrijire, Niciodată nu s'a dat în lături, când a fost vorba să vă sprijinească sau să lupte pentru binele sătenilor. Nu uitați că pe cale pașnică și prin cererile ce ați făcut Casei centrale, ați dobândit deja legea societăților cooperative, legea obștiilor sătești, scutire de patentă și alte numeroase foloase cari au îmbunătățit soarta sătenilor.

Așa că și de data aceasta sătenii ar fi putut să se adreseze prin bănci Casei centrale, dacă avău vre-o cerere dreaptă de făcut, ca să o cercetăm și s'o supunem celor în drept.

Răsvrătindu-se, ei îngreunează Casei centrale puțința de a-i sprijini.

Prin urmare, ea este în drept acum să ceară dela d. v. să-i arătați că v'ați folosit de staturile ei și să-i înlesniți prin purtarea d.-v. în momentele de față să lupte și în viitor cu aceeași autoritate pentru binele sătenilor.

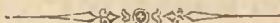
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte **EMIL COSTINESCU**

Membri: *Dimitrie S. Nenifeșcu, Toma Cămărășescu, Vințilă I. C. Brătianu, Paul Brătășeanu, C. Stere, T. Emandi, V. C. Vârnav, Grigore G. Cantacuzino, Barbu Catargi, Dimitrie Brezeanu.*

Director general, Duca.

Sub-director, F. Enescu

Românii din Turcia.

Neamul românesc se întinde dincolo de hotarele statului român. Peste tot, împrejurul granițelor regatului nostru sunt grupe compacte de Români sau provincii întregi, locuite de frați, supuși altor stăpâniri. Afară de aceștia, se află alte provincii românești mult mai depărtate, în mijlocul Turciei Europene.

Dacă legăturile între Românii din principate și cei din statele vecine au fost foarte strânse în toată curgerea vremilor de când neamul nostru s'a încheșat și de când soarta vitregă a despărțit în mai multe frânturi poporul român dela nordul Dunării, cu totul altfel s'au petrecut lucrurile față de Românii din Turcia.

De sigur că a fost o vreme când peninsula balcanică cuprindea grupe mari de Români, mai cu deosebire în vremea imperiului româno-bulgar și când limba noastră se vorbea până în inima actualului regat al Greciei. Imprejurările istorice însă au pus din ce în ce mai multe pedici dezvoltării românismului în peninsula balcanică și neamurile streine au înghițit unele părți ale teritoriului ocupat de Români. Astfel românimea dela sudul Dunării s'a împuținat, apăsată de pe o parte din nord de către Bulgari, Sârbi și alte neamuri, pe de alta din sud de către Greci. De aceea cu timpul numărul lor s'a micșorat, iar legăturile cu cele două principate au devenit din ce în ce mzi rare. Putem zice chiar că Românii din nord uitase cu totul despre cei din sud.

Cea dintâiu lucrare în care ni se vorbește pe larg despre Românii din Turcia este o cronică anonimă din veacul XVII. Ea îi numește *Coțovlahi*, după cum le zic până astăzi Grecii.

«Sunt acești Coțovlahi oameni nu mai osebiți nici în chip nici în une obicei, nici în țăria și în făptura trupului decât Româ-

nii aceștia și limba lor românească ca a acestora, numai mai stricată și mai amestecată cu de această proastă grecească și cu turcească.... Și limba și-au mai stricat, și ei s'au împușinat, drept că și ei desăvârșit sub jugul turcesc cu acei greci despre acolo s'au supus, unde și stăpânire și tot și-au pierdut. De-i întrebă pe ei neștine: ce ești? ei zic: Vlahos, adică Român și locurile lor unde locuiesc le zic Vlahia, iar țării aceștia ei îi zic Vlahia cea mare.... Și unii și alții, cu puțină vreme, într'un loc allându-se, prea lesne se pot înțelege. De crezut este că și acei Coțovlahi dintre acești Români sunt și se trag....

Dimitrie Cazacovici.

«Coțovlahi le zic grecii, râzându-i și bajocură făcându-și de dâșii adică schiopi, orbi, blestemați, hoți și ca acestea le zic că sunt.... Căci Grecii aceștia văzând și ei toată altă lume râzând de dâșii și batjocorindu-i, au stătut și au obosit și ei prin gunoaiile lor, ca cocoșii, părându-le că au mai rămas vlagă, unde văd zugrăviturile celor vechi ai lor, ei între dâșii își fac mângâeri și bucurie, soții părându-le că au de cineva bajocorii lor....»

Așa vorbește cronicarul. Vorbele lui însă nu au putut să răspândească destule cunoștințe printre Români.

Peste o sută cinci zeci de ani au trecut până când în principate să se producă un curent pentru o apropiere între cei din stânga Dunării și frații lor din împărăția Turcească.

Intre acea cari au contribuit în bună parte la această stare de lucruri este și poetul Dimitrie Bolintineanu.

În 1858 Bolintineanu scrie amintirile sale din călătoria ce face la Macedoneni ca să-i cunoască, el însuși fiind Macedonean după

tată, le publică în București în 1863. În această scriere el făcuse și istoria acelei populații românești, după cunoștințele câte erau atunci la îndemâna unuia care nu se ocupase în special cu istoria, cum era Bolintineanu.

Vorbește cu Românii de toate treptele. Aceștia aud mirați că există o țară românească depărtată, cu organizare proprie, cu locuitori mulți și toți români.

Publică un număr de proverbe, și mici poezi în dialect și un mic vocabular.

Spune că domnitorul Grigore Ghica din Moldova voise să ajute pe Românii din Macedonia pentru școli, dar nu putu să-și pună în aplicare ideia.

Ea deveni realitate în anul 1864 și se datorește lui Bolintineanu.

Devenind Ministru în cabinetul lui Mihail Kogălniceanu, el hotărî ca statul să dea ajutor pentru întemeierea câtorva școli,

Acest ajutor găseă un mic început făcut acolo încă din 1860, când Dimitrie Cazacovici întemeiasă cu mai mulți români un comitet care adresase un apel la toți Românii de acolo ca să înălătore limba greacă din școală și biserică. Tot ei tipăriră prima gramatică macedoneană lăcută de Massim profesor în București.

Intr'un număr viitor vom vedeă cum au început și cum s'au dezvoltat școalele Românilor din Macedonia și mai ales cum este starea lor de azi.

Pentru aceasta ne vom servi de o lucrare de d. M. V. Cordescu, tipărită de Ministerul Instrucției Publice.

A.

OPRIREA OPIULUI (AFIONULUI) ÎN CHINA.

Opiul sau, cum i se mai zice, afionul se scoate din căciuliile și hlujii macului, când au încă suc alb. Acest suc alb uscat e opiul sau afionul.

La Turci cam obișnuiesc a mânca opiu, în alte părți din Europa au năravul de a-l fumă. Dar e mai puțin cunoscut și chiar pe unde se găsește, ca în unele porturi sau în orașe mari ca Londra și Parisul, s'a adus din China.

Turcii iau opiul sub formă de hașuri (120 sau 60 cântăresc un dram=3 grame) și anume după masă.

Afionul luat astfel ațită, face vorbăreț și buclucaș. Se știe că teriachiii (așa li se zice mâncătorilor de opiu) iau afion și când au de făcut o muncă grea și care cere încordarea tuturor puterilor trupului. La noi înse se întrebuintează vorba asta numai în înțeles de amețit sau zurbagiu.

Turcii dau afion și cailor la drum greu.

Iată cum ne zugrăvește Landiorgia, pe teriachii turcii.

«Doisprezece inși stau cu picioarele sub ei pe divan. Li

se dă cafea și apoi hapuri de opiu. Indată se și văd urmările. Unii, cei mai tineri, par mai veseli decât de obicei; încep a râde și a cântă. Ceialalți se scoală furioși, trag săbiile și le vântură cu furie; dar nu lovesc pe nime. Poliția vine și le ia armele. Se lasă, dar tot zbiară mereu. Alții, bătrâni, nu știu nimic, stau hăbăuciți. Unul în vrâstă de 70 de ani nici n'a băgat de seamă istoria cu săbiile; stătea înmărmurit: ochii îi erau deschiși, vedeă, simțeă, dar nu se puteă mișcă».

În China și în Malezia nu mănâncă opiu, ci îl fumează di'nt'r'un fel de pipe foarte mici. Acum câte-va sute de ani fumau opiul, în China, numai oameni foarte bogați, dar pe la 1840 năravul ajunsese peste măsură de întins.

Cea mai mare parte din opiul întrebuințat în China se aduce din India. Întra pe fiecare an 70.000 de lăzi, cari se plăteau cu vre-o trei sute de milioane de lei!

Cel ce fumează opiu simte întâiu și'ntâiu împrăștiindu i-se toate grijile și toate durerile, apoi îl apucă furia: urlă se zbate și sfarmă tot ce-i cade sub mână. Nu rareori es pe uliță și ucid pe cine întâlnesc. Unul s'a răpezit cu atâta turbare la un soldat, care-i stă cu sulita întinsă în față, încât l-a pătruns sulita și-a ajuns de-a ucis pe soldat cu pumnalul. De aceea acuma păzitorii au câte-o furcă și se apără cu ea.

Atât mănătorii cât și fumătorii de afion încep a lua câte puțin; dar din ce în ce iau tot mai mult, nu mai pot munci, se prăpădesc cu sănătatea, se fac ca niște schelete.

Năravul e o nenorocire pentru China și mai de multe ori oamenii din fruntea ei au încercat să-l oprească. Mai întâiu au pus vamă grea pe opiul venit de-afară. Dar vameșii închideau ochii și-și umpleau pungile. Numai unul din Șanghai a băgat în buzunar un milion de lei în anul 1860.

În 1839 au încercat cu pedepsele, amenințând cu moarte pe cei cari vor îndrăzni să fumeze; mai apoi s'au mulțumit cu închisoarea în chiluți deosebite în cari să stea câte unul sub pază bună și pedeapsa cu moarte aveă să se dea numai după a doua greșală. Legea nu s'a putut pune în lucrare, fiindcă eră prea aspră și vinovați erau pân' în palatul împărătesc.

Anglia însă, ca să-și apere comerțul, a silit pe China, învingând-o în războiu, să lase negoțul slobod! Totodată vama urcată a făcut să înceapă a se cultivă mac în China și deci a se face opiu în țară.

Acuma, în urma deșteptărei Chinei, după războiul di'ntre Rusia și Japonia, iarăși s'a luat hotărîrea de a stărpi năravul. Știm că negustorii au cerut să se lungească termenul ca să nu păgubească prea mult. Se pare însă că de data asta guvernul chinez nu se va mai lăsa așa de moale, căci la spatele lui se află Japonezii, cari știu că China nu se va puteă ridică, pân' ce nu va scăpa de această pacoste. Lupta

va fi grea, căci năravul și patima au rădăcini adânci. Dacă se izbutește însă, va fi o lecție pentru noi, cari vorbim și scriem împotriva afionului nostru — rachiul, — dar nu facem mai nimic, afară de zgomot.

Dr. Lux.

Curățirea stupilor și alte lucrări asemenea.

Curățirea stupilor. Cu prilejul cercetării de primăvară, curățim ramele, fundul și pereții uleiului. Fundul e în totdeauna acoperit cu fărâmi de ceară, albine moarte și păstură, în care găselnițele fac culcuș pentru ouăle și puetul lor. Stupul e dat jos de pe fund și toate necurătențiile sunt răzuite și măturate. Curățirea se întinde și la pereți, faguri și rame. Se răzuie ceara care împiedică mișcarea ramelor; se retează fagurii prea vechi, strâmbi sau mucegăiți, și se spală cu un burete ramele murdărite de albinele atinse de diaree (treapăd, urdinare).

Rânduirea fagurilor. După curățire, stupul se așează din nou pe fundul său. Dacă a fost găsit în bună stare, va fi umplut cu faguri și lăsat în pace până la recoltă.

Rânduirea fagurilor are mare însemnătate pentru bunul mers al roiului, în curgerea verii. Ea are de țintă: 1) a lăsa mătcii loc din destul pentru ouat; 2) a împiedică întinderea peste măsură a puetului, în paguba strânsurii; 3) a îngădui albinele să-și îndeplinească cerința firească de a scoate ceară și a clădi câțiva faguri, fără a păgubi strânsura.

O bună rânduială a fagurilor, într'un stup cu două urdinișuri se face în chipul următor: În capătul din partea cuibului se așează 2 faguri clădiți în întregime, dar fără miere; lângă ei și spre cuib urmează un alt fagure cu puțină miere capăcită în partea de sus. După el și în dreptul urdinișului se rânduiesc fagurii cu puet, cum se gădesc. Mierea de deasupra puetului se descăpăcește. Prin aceasta, matca e îmboldită la ouat. Albinele cară mierea descăpăcită în alți faguri, iar ouatul se întinde în locul ei și se restrânge astfel pe un număr mai mic de rame. Fagurii cu multe căsuțe de trântori se așează în partea magaziei de strânsură, tocmai în capătul celălalt al stupului. După fagurii cu puet vine un nou fagure clădit și cu puțină miere

căpăcită în partea de sus, și apoi alții goi, ca să fie cu totul 12 la număr.

Al treisprezecilea fagure și toți ceilalți fără soț (15, 17 19) vor fi clădiți în întregime și vor conține în partea de sus miere căpăcită; iar între ei se pun rame numai cu începuturi de faguri. Astfel dăm albinelor 4 faguri de clădit. În nici un caz nu trebuie să punem rame cu începuturi de faguri, sau cu faguri tipăriți între doi faguri clădiți dar goi, fiindcă albinele se îndeamnă anevoe a începe clădiri noi. Mai voios lungesc căsuțele fagurilor clădiți. Aceștia capătă grosime mare și nu mai pot fi strămutați; iar cei clădiți din nou rămân subțiri, mai ales în partea de sus.

Prin această rânduire, matca are locul trebuincios pentru cuib; albinele pot îngrămădi strânsura în fagurii clădiți fără a stânjeni ouatul, și au puțința de a face ceară când vor voi și în condițiile cele mai priincioase. Fagurii noi ies drepți fiindcă clădirea lor e îndreptată după fagurii dintr'o parte și din cealaltă.

Dacă uleiul are un singur urdiniș la mijloc, rânduirea fagurilor se face după aceeași regulă. În dreptul urdinișului se așează fagurii cu puet, iar în stânga și în dreapta lor se înșiruesc ceilalți, punând unul cu început de fagure între doi clădiți. Când n'avem destui faguri clădiți, ca să umplem stupul, punem în capătul dinspre urdiniș un fagure fără puet. După el urmează toți fagurii cu puet, în ordinea în care se găesc; apoi vin ceilalți faguri pe care îi mai avem, așezând pe cei cu mai puțină miere, mai aproape de puet. Restul stupului poate fi umplut fără nici un neajuns cu faguri tipăriți, ori numai cu începuturi de faguri.

Dacă pe lângă rânduirea de mai sus, îngrijim ca în timpul verii, urdinișul să nu fie deschis mai mult de 8—12 centimetri, după puterea roiului, nu vom avea să ne temem că puetul ar putea să capete fără folos o întindere prea mare. Dacă, în timpul culesului celui mare, urdinișul e deschis în întregime, sau stupul e ridicat de pe fund, așa ca aerul să bată deadreptul într'un număr mare de rame, matca e pornită să-și întindă prea mult cuibul, strâmtorând magazia de strânsură.

A doua cercetare a stupilor bănuți. Stupii, care ne-au lăsat indoială asupra mătcii și a puetului, sunt cercetați din nou la 15 zile după întâia cercetare de primăvară. În tim-

pul acesta trebuie ca albinele să fi avut cel puțin 8 zile frumoase de cules, pentru ca să se îndemne la părăsirea puetului, potrivit cu mulțimea lor.

Pentru ca să ne dăm seama de starea stupilor bănuți mai nainte de a-i cercetă înăuntru, aruncăm o ochire repede la urdiniș. La unii, pe fiecare minut 25—30 de albine încărcate cu polen se grămădesc a-și deschide drumul înăuntru. În învălmășagul celor care intră și ies, 15—20 de lucrătoare cu capul și cu pânțele aduse în jos bat repede din aripi, dinaintea urdinișului. Ele fac vânt, ca să primenească aerul din stup. Semnele acestea sunt dovezi neîndoielnice că stupul s'a îndreptat.

E de prisos să-l mai deschidem. La alți stupi, mișcarea e mai slabă. Pe aceștia îi cercetăm înăuntru. Să începem cu No. 3 al cărui puget la întâia cercetare eră rar și imprăștiat fără rânduială. Dacă e ca și mai nainte, e semn neîndoielnic că matca e bătrână și istovită. Acest stup se desființează, se împreună cu altul sau e ajutat a-și face o nouă matcă, după împrejurări. Se poate însă ca el să se fi îndreptat, adică să aibă puget de lucrătoare, des și căpăcit. Il umplem în asemenea caz cu rame. Se mai poate să găsim botci cu pui de matcă. E dovadă că albinele își primenesc matca. Să ajutăm stupul cu două rame cu puget luat din alt stup, ca să întreținem numărul lucrătoarelor. La 14 zile cel mai târziu, stupul va avea ouă dela matca cea tânără și la 23 de zile, puget căpăcit. Dacă la aceste date, nu dovedim nici ouă, nici puget, primenirea mătcii n'a reușit. Nici o îndreptare nu mai putem nădăjdui.

Stupul No. 4, în care am găsit numai ouă și puget căpăcit de trântori, se poate înfățișa acum astfel:

1) Cu puget căpăcit de lucrătoare și de trântori. Aceasta e dovadă că matca e bătrână și rodnicia ei e sleită. Albinele o vor primeni. Stupul trebuie ajutat cu puget luat din alți stupi, supravegheat și cercetat din 8 în 8 zile.

2) Cu puget numai de trântori. Stupul e bezmetic și are lucrătoare ouătoare; dacă e slab, il desființăm.

La stupul No. 6, care n'avea nici o urmă de ouă sau de puget, putem găsi:

1) Puget des de lucrătoare. Matca și-a început ouatul. Umple stupul cu faguri. El va merge bine.

2) Puget rar și imprăștiat fără rânduială și una sau mai

multe botci cu matcă. Aceasta e semn că matca e bătrână și albinele o primenesc. Imputernicește stupul cu doi faguri cu puet, supraveghiază-l și cercetează-l din 8 în 8 zile.

3) Numai puet de trântori. Ori matca e prea bătrână, ori că stupul e bezmetic. Dacă stupul e slab, ostenele de a-l îndreptă nu sunt răsplătite prin rezultatele căpătate; de aceea e mai de folos să-l desființăm.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

Agricultura în California (1).

Să ne dăm acum seama de exploatarea unei asemenea ferme Bonanza. De oarece configurația plană a terenului permite în văile cele mari cea mai întinsă întrebuințare a mașinilor, de aceea acestea împreună cu vitele de muncă alcătuiesc cea mai însemnată parte a inventarului. Șuri și grajduri nu sunt aproape de loc și casa de locuință e foarte simplă, de oarece stăpânul nu stă pe moșie decât în în timpul recoltei, și administratorul și puținii lucrători stabili se deprind mai ușor cu împrejurările date, cât timp câștigul e bun și hrana îndestulătoare și gustoasă. Fiindcă toate precipitațiunile atmosferice se îngrămădesc în timpul dintre 1 Noemvrie și 1 Maiu și mai cu osebire în lunile Decemvrie, Ianuarie și Fevruarie și arareori dă un îngheț, de aceasta lunile de iarnă sunt perioada de creștere și muncă. S'a făcut însă experiență că cele mai sigure și mai bune recolte se dobândesc atunci când semănăturile s'au făcut de timpuriu.

De aceea de regulă se ară pământul în timpul lunilor de ploae, se lasă în odihnă toată vara și se seamănă în luna Septemvrie și Octomvrie înaintea celei dintâi ploi. Moșiile mari întrebuințează penru spartul ogorului pluguri cu două până la opt brăzdare cari sunt trase, fie de opt până la zece cai, fie de o locomobilă.

La semănat se întrebuințează în majoritatea cazurilor mașini pentru împrăștiere și doi oameni pot să semene cu o asemenea mașină 50 acre (1 acru = 0.4 ha = aproape un pogon) și mai bine pe zi. Sămânța se acoperă pe urmă prin grăpare în care scop se folosesc niște grape uriașe, trase de șase cai sau catări. Odată acestea făcute, cultivatorul de grâu are vacanță, în toate împrejurările însă dela începutul lui

(1) Vezi No. 24.

Februarie până în Iunie. Apoi începe recolta. Pe când micii agricultori se folosesc la tăiatul grânelor, de regulă de mașini de secerat întrebuințate și la noi, cu aparat de legat snopii, pe fermele cele mari ce întrebuințează o mașină care taie spicele numai cu câțiva centimetri de paie. Pentru a lua din loc un astfel de colos și pentru a pune în mișcare cuțitele, cari au o lungime de 4—6 metri sunt trebuincioși 20—30 cai. În schimb însă mașina taie zilnic 26 acri, (10 ha.). Grânele tăiate sunt duse în cele mai multe cazuri deadreptul la mașina de treer. De aceea fiecare mașină de secerat e urmată de 2—3 care, pe cari se încarcă spicele tăiate printr'un meca-nizm foarte simplu mișcat de cai. Locomobilele mașinilor de treer se încălzesc în cele mai multe cazuri cu paie, cari n'au nici o valoare, decât în vecinătatea orașelor, și se ard după secerișul spicelor.

Mai anii trecuți unii moșieri mari au întrebuințat în locul mașinilor obișnuite o mașină uriașă, care taie spicele din holdă, le treeră le curăță și aruncă sacii umpluți cu grăunțe pe miriște. În scurt nu e decât o mașină mare de treer, care la una din părțile ei laterale e prevăzută cu un aparat de tăiat. Spicele tăiate cad pe o fâșie fără capăt, care le duce în lada mașinei de treer. Un ventilator după sistemul obiș-nuit curăță grânele, lăsând să cază pleava și paiele pe mi-riște, iar grânele curățite alunecă pe platformă în saci. Aceștia după ce sunt cusuți de un lucrător, alunecă pe o pantă înclinată la pământ, de unde sunt încărecați într'un car, care urmează mașina. Intreagă mașină e pusă în miș-care prin împingere de 50 cai înhămați îndărătul ei. Numai 5 oameni sut trebuincioși la mânăuire. Unul așează cuțitul, al doilea conduce mașina șezând sus deasupra ventilatoru-lui, al treilea mână caii, al patrulea are munca cea mai grea umple și coase sacii și al cincilea unge mașina și dirigiază întreaga operațiune. Un asemenea instrument uriaș, poate dovedî pe zi, în împrejurări prielnice 40 acre (= 16 ha), și e folosit din cauză că recolta grăbește fiindcă grăunțele coapte se scutură ușor pe timpul secetos.

Uscăciunea din timpul recoltei are însă folosul că săp-tămâni întregi se pot lăsa sacii în câmp, până se găsește timp a-i duce la gară ori la malul râului și a-i încărcă pen-tru San-Francisco. Din California se trimit grâne de obște în saci și deci nu se cunosc marile elevatoare de grâne, care se folosesc și alte state ale Uniunii. Ca motiv se dă faptul că corăbiile nu pot transporta grânele nepuse în saci, din cauza furtunelor din jurul Capului Horn, încât se poate ca încărcătura să puie în primejdie corabia.

Pentru a dobândi recolte sigure e nevoie în cea mai mare parte a Californiei de o irigație artificială, mai ales la cul-tura viței de vie și a poamelor. În nordul văii Sacramento se poate și fără irigație, dar în anii secetoși irigarea e foarte

folositoare. La sud de orașul Sacramento, capitala politică a statului, e însă pretutindeni întrebuințată pe moșiile cari cultivă viță de vie și poame și la sud de Modesto numai atunci se poate cultivă grânele cu izbândă când se îngrijește de irigațiuni artificiale. Udarea se faceă până acum în chipul următor: se duceă un canal mai mare dela un râu în direcția pantei înclinate și dela acel canal principal se resfirau în ambele părți conducte mici de apă.

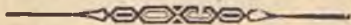
Pământul se udă, fie că se împarte în straturi mai mici și se duce apa printre ele în șanțuri, ceace se obișnuiește la cultivarea pomilor și legumelor sau și prin ridicarea de zăgazuri curmezișe, făcând astfel baltă pe terenurile inundabile în mod artificial. O parte din canalurile de irigație, sunt lucrări dd artă minunate cari s'au făcut cu cheltuieli mari. De regulă sunt însă instalații mai mici făcute de agricultorii sau de o societate de irigație.

De îndată ce canalul principal și stăvilarele sunt lucrate, cheltuelile anuale sunt mici și instalațiile rentabile. Succesele unei irigații bine făcute sunt suprinzător de mari, atunci când și-o cultură bine îngrijită merge cu ea mână în mână. Și fiindcă cultura îngrijită nu e cu puțință decât pe fermele mai mici, unde proprietarul muncește alături cu fiii săi, de asta și folosul scos din irigațiuni e mai mare aci decât la moșiile mari (2).

Cu toate aceste stăpânii fermelor acestora, când recoltele sunt singurul lor venit, nu sunt în o stare atât de înfloritoare pe cât s'ar părea la prima vedere, mai cu seamă când își administrează ei înșiși moșiile. Mulți din ei s'au vârit în datorii, contractate pentru a putea face irigații și alte îmbunătățiri. La acestea se adaugă lefurile cele mari, dările și celelalte cheltueli de exploatare. Pe o astfel de moșie mare, nu este prin urmare lux, dinpotrivă, cu puține excepții, nici o asemănare cu viața plăcută de pe moșiile germane. Conacul unei ferme mari e lipsit de orice eleganță și nu se deosebește întru nimic, afară doar prin mărime, de casa unei ferme mijlocii. Ecaretele se mărginesc în America întreagă (afară de-ale miliardarilor) la strictul necesar. Medalia are în reversul ei și plângerile fermierilor dovedesc că nu tot ce strălucește e aur, nici chiar California, țara aurului.

Olimpiu Boiu.

Silviculțor, șeful regiei Dom. Cor. Mălini.

(2) Rezultate similare se obțin și la noi; din nefericire însă avem prea puține irigații, și chiar acestea nu se practică decât de grădinari bulgari cari încasează veniturii grase și pleacă cu ele în țara lor.

Cronica Agricolă, Economică și Comercială

Cu topirea zăpezi ce s'a făcut aproape pe nesimțite până la 25 Fevruarie st. v., agricultorii noștri credeau că cel mult până la 10 Martie, o să poată începe la facerea semănăturilor de primăvară, dar dela 25 Fevruarie st. v. a început să cază multă zăpadă, aproape în timp de 8 zile în toată țara. În multe localități, căderea zăpezi a fost însoțită și de vânt destul de mare, așa că zăpada a fost îngrămădită destul de mult, în cât a fost oprită și circularea trenurilor, în unele părți ale țării. Topirea acestei zăpezi prea repede din cauză căldurii care se mărește din zi în zi poate să aducă și revărsări de ape peste unele semănături de toamnă, ce se găsesc în apropierea apelor curgătoare.

Gândeam că cu sfârșitul lunii lui Fevruarie o să scăpăm de iarnă, când colo a început altă iarnă, pe care o putem numi iarna de primăvară. Ea a întârziat semănăturile din această primăvară cel puțin o lună de zile. Cu cât însă zăpada se va topi pe nesimțite, cu atât apa provenită din topirea ei va fi absorbită mai bine de pământ, așa în cât semănăturile de toamnă vor putea crește cu mai multă putere, spre a fi apărate în contra unei secete ce s'ar putea să avem în luna Maiu.

Din cauza timpului înaintat, semănături de ovăz, orz și meu se vor face puțin, în schimb însă se vor putea face mai multe semănături de porumb, fasole și cartofi.

Acei dintre agricultori, cari în toamna anului trecut, după ce au terminat cu semănatul grâului, etc., au căutat de-a făcut cât mai multă arătură pentru semănătura de primăvară, pot să semene mai ales ovăz și orz. Indată ce pământul se va zvântă de prisosul de umezeală provenită din topirea ultimei zăpezi, având arătura făcută din toamnă, n'are de cât să semene orzul, să se dea o grapă energetică și pe urmă să tăfălugească bine locul, semănătura se va putea găsi în bune condițiuni și se va putea aștepta și la o bună recoltă.

Fiind timpul prea înaintat, acei agricultori, cari au dejă locurile arată de cu toamnă, ar face o mare greșală ca să mai piardă timpul cu a doua arătură, în care să semene ovăzul, etc. Acei dintre agricultori cari au neglijat facerea arăturilor de toamnă, acum își pot da mai bine socoteala, de răul ce au făcut, în dauna producțiunii agricole, și cât de rău își cunosc astfel de agricultori interesele lor particulare.

Acei dintre agricultori cari au neglijat de a face arătura de cu toamnă, se pot compară cu acei potgoreni cari, de asemenea au neglijat îngropatul viilor, sub cuvânt că poate ca

iarna să nu fie friguroasă, și de ce să mai cheltuiască pentru îngropat.

Astăzi să știe, sigur, că din cauza frigului celui mare din luna Ianuarie, toate viile din potgorii cari n'au fost îngropate, au degerat.

Astfel că potgorenii cari n'au îngropat viile, făcând economie la această lucrare de vreo 200 lei, astăzi ar da bucuros și 600 lei numai să-si poată scăpa viile de acest rău; adică, ca să nu fie degerate.

De aceia, este bine ca fie ce cultivator, să se țină de vorba românească din bătrâni: *«ce poți face astăzi să nu amâni nici odată pe ziua de mâne.»*

În cât privește semănăturile de toamnă, nu putem spune nimic despre ele decât bine și acest lucru după datele oficiale. Nu tot astfel se poate spune la această dată de starea semănăturilor din alte țări, ca Germania și Rusie, unde în multe localități, semănătura de grâu de toamnă a degerat, acelaș lucru se vede și în unele localități din Franța. Cu sosirea primăverii când va putea începe adevărata vegetațiune a semănăturilor, se va putea ști mai bine, întru cât semănăturile de toamnă din unele țări din Europa, a suferit mai mult de frig.

Târgurile noastre. Deși încă n'a început campania agricolă comercială, din cauză că Dunărea este încă înghețată, cu toate acestea se vede de pe acum o mare mișcare în afacerile cu cereale și, mai cu seamă la porumb, al cărui preț a început a se mai urca, precum și la alte cereale, în raport cu prețurile ce le-au avut în luna Ianuarie.

Iată în rezumat prețurile mijlocii cu care s'a vândut cerealele noastre în portul Brăila, ca și alte produse agricole :

Grâul suta de kilogr. s'a vândut cu	11—15 lei și — cent.
Porumbul idem	cu 8—10 » » 30 »
Cincantinul idem	cu 9—11 » » — »
Orzul idem	cu 11—13 » » — »
Ovăzul idem	cu 11—13 » » — »
Orzoaica idem	cu 12—14 » » — »
Secara idem	cu 11—13 » » 80 »
Sămânța de in idem	cu 28 » » — »
» de cânepă idem	cu 21 » » — »

Târgurile străine. În unele târguri străine prețurile la grâne sunt staționare din cauza marelui export de grâu din Republica Argentina, care au început să sosească în mare cântătime în târgurile din Europa.

Astfel la târgul din Paris, grânele indigene s'a vândut cu 22—23 lei și 50 ct.; iar grânele străine cu 16—18 lei; secara cu 17—18 lei; orzurile cu 17—20 lei; ovăzurile cu 18—21 lei; porumbul cu 16 lei și 50 ct.; făina de grâu cu 31—33

lei și 50 ct.; și de secară cu 23—26 lei; fasolea cu 40—72 lei; mazărea cu 31—35 lei și linte cu 60—85 lei.

În celelalte târguri franceze grâul s'a vândut cu 22 lei și 70 ct.; secara cu 17 lei și 30 ct.; orzul cu 18 lei și 30 ct. și ovăzul cu 20 lei.

În principalele târguri din Germania, grâul s'a vândut cu 23—24 lei și 50 cent.; secara, orzul și ovăzul cu 21—23 lei și 50 ct. În Belgia, grâul s'a vândut cu 17—18 lei; secara cu 14—15 lei; orzul cu 13—17 lei și ovăzul cu 15—18 lei.

La târgul din Viena, grâul s'a vândut cu 17 lei, orzul și secara cu 14 lei și ovăzul cu 15 lei și 50 ct.

La Budapesta, grâul, secara, orzul și ovăzul, se vând cu 15 lei și 50 cent.

În Italia grâul se vinde cu 22—23 lei; secara, orzul și ovăzul cu 19—20 lei și 50 ct. În Elveția, grâul s'a vândut cu 21—22 lei; secara și orzul cu 15—16 lei și 50 ct. și ovăzul cu 19—20 lei.

La New-York (America), grâul s'a vândut cu 15—16 lei și la Chicago cu 14—15 lei.

La târgurile din Algeria și Tunis, grâul s'a vândut cu 22—23 lei și 60 ct.; orzul cu 12—14 și 60 ct. și ovăzul cu 16 lei și 50 ct.

În toate târgurile străine prețurile sunt socotite pe suta de kilogram.

Ta târgul din București (Obor), grâul bun s'a vândut cu 61—66 lei kila; grâul de calitate inferioară s'a vândut cu 52—62 lei; orzul s'a vândut cu 45—53 lei kila; ovăzul cu 43—49 lei kila și porumbul cu 40—51 lei kila.

Creдем că la aceste cereale prețul se va ridica, îndată cu începerea exportului în străinătate.

Prețul vitelor. Perechia de boi grași s'a vândut cu 550—650; boii de jug cu 460—550 lei perechia; boii de rând cu 300—400 lei perechia.

Prețul vacilor de lapte variază dela 90—300 lei una. Caii de trăsură se vând cu 300—600 lei unul; caii de rând cu 90—300 lei unul.

Prețul nutrețului. Fânul de calitate bună se vinde cu 60—63 lei mia de kilograme; de calitate inferioară cu 45—60 lei mia de kgr.; fânul de meu pășăresc se vinde cu 44—55 lei mia de kgr.; iar paie de grâu, etc. cu 19—30 lei mia de kilograme.

Prețul lemnului. Lemnele de cer cojite, se vând cu 29—31 lei mia de kgr.; cele ne cojite cu 27—29 lei mia de kgr.; iar lemnele de șleau, cu 25—27 mia de kgr.

V. S. Moga.

Activitatea Societății „Gheorghe Lazăr” din Bușteni.

Duminică 18 Februarie, s'a ținut în localul școlii Domeniul Coroanei Bușteni, întrunirea generală a societății economice-culturală „Gheorghe Lazăr”.

D-nul Mihăilescu, președintele societății deschide ședința arătând în cuvântarea sa progresul făcut de societate în trei ani de existență, progres datorit sprijinului material și moral al d-lui administrator al Domeniului Coroanei. De aceea, spune d-nul Mihăilescu, nu putem începe mai bine această solemnitate decât rugând pe d-nul Kalinderu, să bine voiască a primi prinosul nostru de respectuoasă admirațiune și recunoștiință.

D-nul casier arată cum societatea a ajuns în trei ani în fruntea băncilor populare din acea regiune, grație numai administrațiunii Domeniului Coroanei care pare a fi o autoritate creată aproape numai pentru folosul moral și material al sătenilor.

Intr'adevăr, spune d-l casier, nu s'a cruțat nimic pentru ridicarea noastră: localul societății, care e o frumoasă podoabă a cătunului nostru, îl avem gratuit; mobilierul, luminatul, încălzitul și mai presus de toate frumoasa noastră bibliotecă bogată astăzi cu peste 800 de volume, toate le datorăm numai administrațiunii Domeniului Coroanei.

Trecând la partea financiară, d-nul Casier arată că societatea a început în Noemvrie 1903 cu un capital de 1.430 lei, numărul societarilor fiind de 33. Astăzi sunt 200 de societari, iar activul băncii se ridică la 53.133 lei 60 afară de fondul de rezervă de 865 lei și fondul cultural și filantropic de 465 lei.

În acești trei ani de existență societatea a acordat împrumuturi în valoare totală de 109.732 lei pentru cumpărări de vite, nutrețuri, construcții și reparațiuni de case, nunți, botezuri, înmormântări și altele.

Adunarea se termină prin re alegerea comitetului și prin aclamarea d-lui I. Kalinderu.

Bisericele din Brăila.

În Brăila sunt opt biserici ortodoxe cu 28 preoți, 14 cântăreți și 3 paracliseri.

Din populația acestui oraș de 46.715 (Statistica din 1891) sunt 35.708 ortodocși.

Dăm astăzi vederea uneia din cele mai vechi biserici din Brăila: Sf. Arhangheli.

Biserica St. Arhangeli din Brăila.

De pe Domeniile Coroanei.

În zilele de 27 și 28 Februarie a. c. domnul Ion Kalinderu, a inspectat Domeniul Coroanei Mălini din jud. Suceava.

Pe lângă afacerile privitoare la domeniu, d-sa a vizitat biserica, școala și Banca populară.

La școală a fost întâmpinat de învățători, care i au urat bună-venire. În clase a cestionat pe elevi și celor mai silitori le-a dăruit cărți, ilustrațiuni și bani. Din întrebările ce a pus, văzând dorința unora din copii de a deveni meseriași, d-sa i-a lăudat și le-a dat sfaturi părintești privitor la viața tihnită ce duc meseriașii harnici. Atrage apoi atențiunea asupra calităților ce trebuie să aibă fiecare cetățean, care e conștient de rolul său ca om, de a-și cunoaște îndatoririle de cinste și de bun patriot, iubitor de țară, de neam și Dinastie, pentru fericirea națiunii.

La bancă C. S. Păr. Gr. Niculescu, i-a prezentat bilanțul, arătând progresele societății și mulțumindu-i pentru prețiosul sprijin moral și material ce le dă. D-l Kalinderu a fost satisfăcut de mersul băncii și a rugat pe d-l Președinte și pe casier, ca împreună cu ceilalți membri, să pună tot interesul pentru prosperitatea nu numai materială ci și morală a sătenilor. Preotul și învățătorul sunt luminătorii satelor, de aceea d-sa pune toată speranța în bunăvoința și destoinicia lor.

Cronica Săptămânii.

În ziua de 12 Martie, retrăgându-se cabinetul prezidat de d-l G. Gr. Cantacuzino, M. S. Regele a însărcinat pe d-l Dimitrie Sturdza să formeze un minister nou. Ministerul s'a compus astfel : D. Sturdza, ministru de externe, d-l Sp. Haret, ministru de instrucție, Ion I. C. Brătianu, ministru de interne, E. Costinescu, ministru de finanțe, A. Carp, ministru de domenii, T. Stelian, ministru de justiție, V. S. Morțun, ministru de lucrări publice, General Ave-rescu, ministru de războiu.

Pentru cei cari îngrijesc pășărele.

Foarte adesea sticleții și canarii fac păduchi. Ca să le vindeci acoperă seara colivia cu o pânză albă; dimineața ai s'o vezi plină de păduchi. Ia pânza și o înmoaie în apă fiartă ca să omori păduchii. Repetă în fiecare seară acelaș lucru până nu mai vezi nici un păduche pe pânză.

Dacă tot nu poți izbuti, amestecă praf de purici (insecticid), cu tibișir pisat și presară sub aripele păsării.

DIN ZICĂTORILE POPORULUI

„Par' că-i luase pânza de pe obraz“

Creangă în basmul său «Harap Alb» zice într'un loc: «Harap Alb cufundat în gânduri și *galben la față de par'că-i luase pânza de pe obraz*»

Acestă zicătoare arată un om foarte slab sau un om galben la față și palid de frică.

Cum capătă ea însemnarea aceasta?

D. Zane (Proverbe, vol. VII, 54) o pune în legătură cu obiceiul de la înmormântări de a acoperi cadavrul cu o pânză.

Obiceiul e descris de Marian (Înmormântarea la Români, pag 85).

De la această pânză vine proverbul citat adică vrea să spună că omul despre care e vorba e așa de galben la față încât seamănă cu un cadavru.

R.

Cărți primite la redacție

în cursul lunilor Ianuarie și Februarie.

Diac. A. Constantinescu, Dare de seamă despre afacerile societății clerului Român «Solidaritatea» din eparhia Dunării de jos. Galați 1906. Broșură de 23 pagine.

Tr. G. Djuvara, Dreptul de autor al streinilor în România. București. 1907. Broșură 42 pagini. Prețul 1 leu.

V. Săghinescu, Evreii în România (1418—1906). Rezolvirea chestiei evrești în România. Iași 1906. 172 pagini. Prețul 1 leu.

Raportul anual al societății academice române „Junimea“, în Cernăuți. Anul XXVII. Cernăuți 1906. 29 pagini.

Ștefan Kiritzescu, Chestiuni de educațiune și de didactică experimentală. București. Librăria Alcalay. 1906. 236 pagini. Prețul . . .

S. Leonte (Adjunct Cl. I), Studiul câtorva elemente din budgetul războiului. Tip. Lăzăreanu. 1907. București. 122 pagine.

Ministerul Agriculturii. Statistica agricolă pentru anul 1903. Imprimeria Statului. 1907 București. 27 pagine.

— Să prețuești pe om după cinstea și vrednicia lui, iar nu după averea lui.

Ce face alcoolul ?

Revista «Antialcoolul» după John Burns, răspunde astfel:

Alcoolul mânjește tot ce atinge. Omul cărui alcool nu-i poate pune jugul, îi răpește mintea. Sapă încet acolo unde nu poate distruge dintr'odată. Pentru individ beția e o boală grea, pentru mulțime e un flagel, pentru țară e o piedică în buna ei dezvoltare, paralizând toate forțele active ale națiunii, oprind introducerea tuturor reformelor culturale și industriale.

John Burns.

Biblioteci populare.

Din inițiativa d-lui I. A. Petrescu, s'a înființat în Medgedia o bibliotecă populară în sala corporației meseriilor.

Biblioteca se compune de o cam dată din o colecțiune de peste 200 volume cărți diferite, parte cumpărate de învățător, parte donate.

Se adresează rugăciuni bunilor români să ajute la mărirea acestor biblioteci.

INFORMAȚIUNI

= Spuneam, cu bucurie, în No. 22 al revistei că Banca «Polenul» din Mărunțișul (Dâmbovița), a dăruit 1.000 lei pentru construirea unui local de școală în acea comună. Primum acum știerea că suma dăruită e și mai mare: 2.300 lei. Mai mare merit pentru conducătorii băncii.

MULȚUMIRI

= Epitropia Bisericii din satul Milostea, jud. Vâlcea, aduce mulțumiri sâtenilor Nicolae Smedoiu și Constantina Dănăcescu, cari au donat mai multe obiecte pentru biserică.

= D. F. Grigorescu, dirigintele școlii de băieți din comuna Chirnogi (Ilfov), aduce vîi mulțumiri d-lor H. H. Dittmer, arendașul moșiei Chirnogi și d-lui G. Danielescu, fostul proprietar, pentru buna-voință ce a avut dăruind bani în folosul balului ce s'a dat la școală.

= D. I. Brătulescu, dirigintele școlii din Grădiștea (Vâlcea), mulțumește d-lui Dumitru B. Tomescu, proprietar, care a donat pentru bibliotecă școlii mai multe cărți.

CAPITAL DE

DEBIT

Pe semestrul

Cuponne 5% Ianuarie 1907. Valoarea cupoanelor de la 1 Ianuarie 1907 dela scris func. 5% aflate în circulație la 31 Decembrie 1906.	6.993.545		
Cupone 5% Ianuarie 1907. Idem dela scris. 4% idem	558.094		
Plata Scris. Func. 5% eşite la sorți la trag. 50.	1.630.100		
Valoar. a scris. func. 5% eşite la sorți trag. 50.			
Plata Scris. Func. 4% eşite la sorți la trag. 15.			
Valoarea scris. func. 4% idem	138.300	2.320.009	
Apunamente Suma cheltuită în Sem. II/906.	172.830		
Cheltueli genenale Idem	7.865	85	
Furnituri pe cancelarie. Idem	1.174	55	
Imprimare și registre Idem	866	80	
Indemnizați de deplasare Idem	752	75	
Incalzit și iluminat. Idem	3.994	95	
Posta și Telegraf. Idem	933	23	
Marci de prezență. Idem	12.280		
Publicațiuni. Idem	2.250	85	
Gratificațiuni. Idem	800		
Indemnizarea casierului Idem	600		
Intreținerea localului societății Idem	2.195	85	
Intreținerea mobilierului Idem	430		
Paragraf extraordinar Idem	290		207.264
Biblioteca . . . Suma ce urmează a se amortiza în sem. II/906	2.288	41	
Localul societății . . . Idem Idem	29.000		
Mobilier Idem Idem	6.272	55	
Beneficii diverse. Sumă cheltuită în sem. II/906.			
Balanța contului.	25.288	88	62.849
Capital de rezervă. Procente 2 1/2 % convenite cap. de rezervă în sem. II/906			106.145
Beneficii de repartit. 90% a se distribui proprietarilor ca divid. 4.44% pe anul 1906 asupra ratei sem. I/907	404.440	67	
10% membrilor consiliului de administrație și directorilor	44.937	85	449.378
			10.145.647

p. Președintele consiliului de administrație, Ion Kalinderu.

REVIREMENT

II 1906

CREDIT

El însuși. Saldo contului precedent			104.680	44
Anuit. Impr. Sem. II 1096 5% Rata sem. II 1906 dela împrumutările realizate până la 30 Iunie 1906 :				
Cheltueli de administr. 146.486 45)				
Procente 6.632.114,52)				
Amortizare 1.429.227,14)	8.207.828	11		
Anuit. Impr. Sem. II 1906 4% Idem dela împrumut 4% realizat până la 30 Decembrie 1900 :				
Cheltueli de administr. 14.895,92)				
Procente 558.060,14)				
Amortizare 138.169,33)	711	124	99	8.918.953
Amortizare anticipată 5% Suma încasată în sem. II 1906 ca amortizare anticipată	202.067	79		
Amortizarea anticip. 4% Idem Idem . . .			853	35
Retineri extraordinare. Suma încasată ca cheltueli de administrație la impr. realizate în semestrul II 1906 . . .			1.637	90
Cupon suplimentar. Valoarea cup. dela scris. func. emise pentru impr. realizate în semestrul II 1906	361.762	50		566.321
Capital social 5%. Valoarea cup. de 1 Ianuarie 1907 dela scris. func. aparținând acestui fond	149.710	45		
Capital social 4%. Idem idem	11.610	90		
Cupone 5% Ianuarie 1897. Valoarea cup. Ianuarie 1897 nereprezentate la plată și care se perimă conform art. 119 din statute			1	670
Plata scris. func. 5% trag 30. Valoarea scris. func. 5% neprezintate la plată și care se perimă conform art. 119 din statute	2.382	50		165.373
Breșnița propr. societății. Procente cuprinse în rate semestr. II 1906 a moșiei Breșnița			322	32
Dobânzi anuit. întârziate. Suma încasată în sem. II 1906 ca dobânzi de întâzriere la ratele întârziate plătite dela 1 Iulie - 31 Decembrie 1906	389.996	59		390.318
				10.145.647

Directorul, D. Sturdza. Șeful serviciului contabilității, Ion Niculescu.

„STEUA“

Societatea „*Steua*” are de scop a lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școlilor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Eliza Petrescu, elevă, com. Eliza Stoenеști, jud. Ialomița, 1 leu; Radu Gheorghe, com. Eliza Stoenеști, jud. Ialomița, 1 leu; Iancu Georgescu, com. Micșunești-Moara, jud. Ilfov, 1 leu; N. Chiriță, com. Micșunești-Moara, jud. Ilfov, 1 leu; N. Stoenescu, com. Micșunești-Moara, jud. Ilfov, 1 leu; I. T. Ivașcu, student, com. Micșunești-Moara, jud. Ilfov, 1 leu; C. Stoenescu, strada Bonaparte 25, București, 1 leu; Cristea Danielescu, com. Condiești, jud. Ialomița, 1 leu; Vochița G. Ulescu, com. Condiești, jud. Ialomița, 1 leu; Dumitru Marinescu, com. Condiești, jud. Ialomița, 1 leu; Moscu I. Mihăilescu, com. Ulești, jud. Ialomița, 1 leu; Florea Corcoveanu, com. Ulești, jud. Ialomița, 1 leu; Leon Alexandru, Bărcănești, jud. Ialomița, 1 leu; Leon G. Leonida, școala normală a societății, (București), 1 leu; I. Manolescu, com. Borănești, jud. Ialomița, 1 leu; Costache Ionescu, comuna Borănești, județul Ialomița, 1 leu; I. Popescu, Alexiu, comuna Speteni, județul Ialomița, 1 leu; Aurel Ianculescu, comuna Bărcănești, județul Ialomița, 1 leu; Pr. G. Popescu, comuna Coșăreni, județul Ialomița 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 300, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 611 lei.

(Va urmă în numărul viitor).

D-lui Ioan M. Popescu din Căciulați
Dirigintele școlii comuna Cocioac
jud. Ilfov

prin Gara Periș.

UPAŃ

București.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

mol și tari, culori și negre

primeso zilnic

Noutăți diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-51

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, „
G. I. Goschen „
Viconte de Duncannon „
E. W. H. Barry „
Robert Hamilton Lang „
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes „

Directori: } C. A. Stolz
 } E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Great Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3 955 688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a „grindinei“, contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16. - 18.393.